

2. Ο ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΙ Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και αποκριθείς ο βασιλεύς προς τον Δανιήλ, είπεν, Επ' αληθείας, ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός θεών, και Κύριος των βασιλέων, και όστις αποκαλύπτει μυστήρια· διότι ηδυνήθησ να αποκαλύψης το μυστήριον τούτο.» Δανιήλ 2/β' 47.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 16/ις' 10, Δαν. 1/α', 2/β', 3/γ' 1-6, Αποκ. 13/ιγ' 11-15, Δαν. 3/γ' 13-18, Ιωάν. 3/γ' 7, Δαν. 4/δ', 6/ς'.

Ο Κύριος είχε μεγάλα σχέδια για το αρχαίο Ισραήλ. «Και σεις θέλετε εισθαι εις εμέ βασιλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον» (Έξ. 19/ιθ' 6). Αυτό το άγιο έθνος, το βασίλειο ιεράτευμα, θα έπρεπε να δώσει μαρτυρία στον κόσμο ότι ο Ιεχωβά είναι ο μοναδικός Θεός (δείτε Ησ. 43/μγ' 10,12). Δυστυχώς, το έθνος δεν ανταποκρίθηκε στην άγια κλήση του Θεού. Εντέλει, οδηγήθηκε σε αιχμαλωσία στην Βαβυλώνα.

Ενδιαφέρον προκαλεί το γεγονός ότι ο Θεός έβλεπε πως κάποιοι Ιουδαίοι θα μπορούσαν να είναι μάρτυρες Του ακόμη και μέσα στην αιχμαλωσία. Με άλλα λόγια, ως έναν βαθμό, ο Θεός κατάφερε με τον Δανιήλ και τους τρεις φίλους του αυτό που δεν κατάφερε με το έθνος του Ισραήλ και του Ιούδα ως σύνολο. Υπό μία έννοια αυτοί οι άνθρωποι ήταν παραδείγματα του τι μπορούσε να είναι και να κάνει το Ισραήλ ως έθνος.

Οι ιστορίες τους εξελίχθηκαν σε έναν τόπο και μία εποχή πολύ μακρινή από αυτή των εσχάτων ημερών. Ωστόσο υπάρχουν στοιχεία και χαρακτηριστικά για να παραδειγματιστούμε, γιατί εκτός του ότι ζούμε στον έσχατο καιρό, ο Θεός μας κάλεσε να είμαστε μάρτυρες Του σε έναν κόσμο που δεν Τον γνωρίζει, όπως ακριβώς και οι ειδωλολάτρες της Βαβυλωνιακής αυλής. Τι μπορούμε να διδαχθούμε λοιπόν από τις ιστορίες τους;

ΠΙΣΤΟΣ ΣΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Προσέξτε τα λόγια του Ιησού στο Λουκ. 16/ις' 10. Είναι πράγματα πολύ εύκολο να συμβιβαστούμε, να μην είμαστε πιστοί σε μικρά πράγματα. Το πρόβλημα δεν έγκειται στο ποια είναι «τα ελάχιστα». Άλλωστε ξέρουμε και από προσωπική μας εμπειρία ή και από παραδείγματα άλλων, ότι ο πρώτος συμβιβασμός θα οδηγήσει στον δεύτερο, και μετά σε άλλον μέχρι που θα φτάσουμε στο σημείο να γίνουμε άδικοι και στα πολλά. Έχοντας αυτήν τη σκέψη κατά νου ξεκινάμε την ιστορία του Δανιήλ στο 1^ο κεφάλαιο όπου γίνεται αναφορά στους τέσσερις νεαρούς Ιουδαίους που φέρθηκαν αιχμάλωτοι στην Βαβυλώνα.

Διαβάστε Δαν. 1/α'. Κατά ποιον τρόπο η στάση του Δανιήλ, του Ανανία, του Μισαήλ, και του Αζαρία, αντικατοπτρίζει τον ρόλο που ο αρχαίος Ισραήλ θα έπρεπε να έχει στα έθνη; Δείτε επίσης Δευτ. 4/δ' 6-8, Ζαχ. 8/η' 23.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Αν και δεν αναφέρεται ότι η τροφή τους είχε σχέση με το γεγονός ότι ήταν δέκα φορές καλύτεροι σε σοφία και γνώση, συγκριτικά με όλους τους άλλους (Δαν. 1/α' 20), ωστόσο, ο συσχετισμός είναι προφανής. Στο κεφάλαιο αναφέρεται πως ο Θεός τούς έδωσε αυτήν την γνώση και την σοφία. Ο Θεός μπόρεσε να εργαστεί μαζί τους επειδή αρνήθηκαν να φάνε τις ακάθαρτες τροφές της Βαβυλώνας. Υπάκουσαν, και ο Θεός ευλόγησε την υπακοή τους. Δεν θα μπορούσε ο Θεός να κάνει το ίδιο και με το Ισραήλ ως έθνος, εάν, όπως αυτοί οι νέοι, επέλεγαν να μείνουν πιστοί στις διδασκαλίες και τα προστάγματα Του; Δεν θα κάνει το ίδιο και με εμάς, εάν στις έσχατες αυτές ημέρες παραμείνουμε πιστοί;

ΣΚΕΨΗ: Τη στιγμή που έχουμε τόσο φως πάνω στην αλήθεια, καλό είναι, ως εκκλησία να αναρωτηθούμε το κατά πόσο είμαστε πιστοί και υπάκουοι. Παράλληλα πώς μπορούμε, ο καθένας από εμάς, να κρατήσουμε μία στάση που θα μας βοηθήσει να γίνουμε ισχυροί μάρτυρες του Θεού;

Δευτέρα 9 Απριλίου

Η ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ

Η ιστορία στο Δαν. 2/β' βοήθησε πολλούς ανθρώπους σε όλον τον κόσμο να πιστέψουν στον Θεό και στην Αγία Γραφή. Σ' αυτό το κεφάλαιο βρίσκουμε τεκμήρια όχι μόνο για την ύπαρξη του Θεού αλλά και για την παντογνωσία Του. Το γεγονός ότι ο Θεός γνωρίζει το μέλλον, πιστοποιεί πράγματι την ύπαρξή Του.

Διαβάστε Δαν. 2/β'. Τι στοιχεία δίνονται σ' αυτό το κεφάλαιο για την ύπαρξη του Θεού; Δείτε την σημερινή κατάσταση της Ευρώπης και πώς αυτή παρουσιάζεται στο Δαν. 2/β' 40-43. Πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος που έζησε 2.600 χρόνια πριν, να περιέγραψε με τέτοια ακρίβεια την κατάσταση εάν δεν είχε Θεϊκή αποκάλυψη;

.....
.....
.....
.....
.....

Ο Δανιήλ, ανοικτά και ξεκάθαρα, έδωσε όλα τα εύσημα στον Θεό που του αποκάλυψε το μέλλον. Θα μπορούσε πολύ εύκολα να περηφανευθεί και να πει ότι με τη δική του σοφία και γνώση ανακάλυψε το όνειρο του βασιλιά και την ερμηνεία του. Αλλά ο Δανιήλ ήξερε πολύ καλά πως οι προσευχές του, και των φίλων του (Δαν. 2/β' 17-23) έδειξαν την απόλυτη εξάρτησή τους στον Θεό, διαφορετικά θα είχαν πεθάνει μαζί με τους υπόλοιπους σοφούς.

Ο Δανιήλ υπενθύμισε στο βασιλιά πως κανένας από τους σοφούς, τους μάγους ή τους επαοιδούς, δεν μπορούσε να του φανερώσει το όνειρό του. Αλλά υπάρχει, ο Θεός του ουρανού που αποκαλύπτει μυστήρια επειδή είναι ο μόνος Αληθινός Θεός.

Με αυτή του την ταπεινοφροσύνη και την εξάρτησή του στον Θεό, ο Δανιήλ μπόρεσε να γίνει ένας δυνατός μάρτυρας. Εάν ο Δανιήλ έδειξε τότε ταπεινοφροσύνη, πόσο μάλλον εμείς σήμερα! Άλλωστε σε εμάς έχει αποκαλυφθεί το σχέδιο της σωτηρίας που ο Δανιήλ τότε αγνοούσε, και εάν υπάρχει κάτι που πρέπει να μας κρατά ταπεινούς, αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από την θυσία του Ιησού στον Σταυρό.

ΣΚΕΨΗ: Τι πρέπει να μας διδάσκει ο Σταυρός για την ταπεινοφροσύνη; Τι δείχνει για την αμαρτωλή μας κατάσταση αλλά και για την εξάρτησή μας στον Θεό για την σωτηρία μας; Σκεφτείτε που θα ήσασταν χωρίς την σταυρική θυσία. Τι άλλο υπάρχει λοιπόν να καυχηθούμε πέρα από τον Σταυρό; Δείτε Γαλ. 6/ς' 14.

Τρίτη 10 Απριλίου

Η ΧΡΥΣΗ ΕΙΚΟΝΑ

Οι μελετητές της Αγίας Γραφής έχουν παρατηρήσει τη σχέση μεταξύ της ιστορίας των τριών Εβραίων στην κοιλάδα Δουρά στο Δαν. 3/γ', και της Αποκ. 13/ιγ', όπου γίνεται αναφορά στον διωγμό που ο λαός του Θεού αντιμετώπισε στο παρελθόν και θα αντιμετωπίσει και στις έσχατες ημέρες.

Συγκρίνετε Δαν. 3/γ' 1-6 με Αποκ. 13/ιγ' 11-15. Ποιοι είναι οι παραλληλισμοί ανάμεσα σ' αυτά τα δύο κείμενα;

.....
Και στις δύο περιπτώσεις το επίκεντρο είναι θέμα της λατρείας. Και οι δύο περικοπές αναφέρονται σε μία εξαναγκαστική λατρεία. Οι πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται στην εξουσία απαιτούν την λατρεία που ανήκει αποκλειστικά στον Κύριο.

Διαβάστε Δαν. 3/γ' 13-18. Τι μπορούμε να διδαχτούμε από αυτήν την ιστορία που θα μας βοηθήσει να δούμε, όχι μόνο το τι θα αντιμετωπίσουμε στις έσχατες ημέρες, αλλά και πώς να το αντιμετωπίσουμε;

.....
Όταν ο ισχυρότερος ηγέτης του κόσμου, ο Ναβουχοδονόσορ, κορόιδεψε αυτούς τους άνδρες και τον Θεό τους λέγοντας, «Ποιος είναι αυτός ο Θεός που θα σας ελευθερώσει από τα χέρια μου;» δεν μπορούσε να φανταστεί πόσο γρήγορα θα ανακάλυπτε ποιος ήταν αυτός ο Θεός, και θα ομολογούσε, «Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ, και Αβδέ-νεγώ, όστις απέστειλε τον άγγελον αυτού, και ηλευθέρωσε τους δούλους αυτού, οίτινες ήλπισαν επ' αυτόν, και παρήκουσαν τον λόγον του βασιλέως και παρέδωκαν τα σώματα αυτών, διά να μη λατρεύσωσι μηδέ να προσκυνήσωσιν άλλον θεόν, εκτός του Θεού αυτών» (Δαν. 3/γ' 28).

Αναμφίβολα, μετά από ένα τέτοιο θαύμα, ο βασιλιάς πείστηκε πως ο Θεός τον Όποιο αυτοί οι άνδρες λάτρευαν είχε κάτι το ξεχωριστό. Ας υποθέσουμε τώρα πως αυτοί οι άνδρες δεν έβγαιναν ανέπαφοι από το καμίνι, κάτι το οποίο ήταν και πολύ πιθανό (Δαν. 3/γ' 18). Γιατί και πάλι το σωστό θα ήταν να μην υπακούσουν στην προσταγή του βασιλιά, ακόμη και με κόστος τη ζωή τους; Αυτή η ιστορία είναι μία ισχυρή μαρτυρία της πίστης τους και της προθυμίας τους να υπερασπιστούν τα πιστεύω τους, ανεξαρτήτου συνεπειών.

ΣΚΕΨΗ: Όταν προκύψει το θέμα της λατρείας στις έσχατες ημέρες, πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι θα σταθούμε πιστοί όπως εκείνοι; Εάν τώρα δεν είμαστε πιστοί στα «ελάχιστα», τι μας κάνει να πιστεύουμε ότι θα είμαστε στα πολλά;

Τετάρτη 11 Απριλίου

Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

Το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ τελειώνει με τον Ναβουχοδονόσορ να αναγνωρίζει την ύπαρξη και την δύναμη του Αληθινού Θεού. Αλλά η γνώση για τον Θεό και την δύναμή Του δεν είναι το ίδιο με το να έχεις την εμπειρία της αναγέννησης που ο Ιησούς είπε ότι είναι απαραίτητη για την σωτηρία (δείτε Ιωάν. 3/γ' 7). Πράγματι, ο άνθρωπος που περιγράφεται στο Δαν. 4/δ' 30 αναγεννήθηκε.

Διαβάστε Δαν. 4/δ' 30. Ποιο ήταν το πρόβλημα αυτού του ανθρώπου; Δείτε επίσης Ιωάν. 15/ιε' 5, Πράξ. 17/ιζ' 28, Δαν. 5/ε' 23.

.....
.....
Στο τέλος, ο Ναβουχοδονόσορ έμαθε, έστω και με δύσκολο τρόπο, ότι όλη η πραγματική εξουσία ανήκει στον Θεό, και χωρίς τον Θεό είναι ένα τίποτα.

«Ο άλλοτε περήφανος μονάρχης είχε γίνει ένα ταπεινό παιδί του Θεού. Ο τυραννικός, αγέρωχος κυβερνήτης, έγινε ένας σοφός και συμπονετικός βασιλιάς. Αυτός που είχε καταφρονήσει και είχε βλασφημήσει το Θεό του ουρανού, αναγνώρισε τώρα τη δύναμη του Υψίστου, και ειλικρινά προσπάθησε να προάγει το φόβο του Κυρίου και την ευτυχία των υπηκόων του. Με την επιτίμηση Εκείνου ο οποίος είναι “Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων”, ο Ναβουχοδονόσορ τελικά είχε διδαχθεί το μάθημα που όλοι οι κυβερνήτες πρέπει να διδαχθούν, ότι το πραγματικό μεγαλείο έγκειται στην πραγματική καλοσύνη. Αναγνώρισε τον Κύριο ως το ζώντα Θεό λέγοντας: “Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ αινώ και υπερυψώ και δοξάζω τον Βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα έργα Αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί Αυτού κρίσις. Και τους περιπατούντας εν τη υπερηφάνια δύναται να ταπεινώση.”» Ε. Χουάιτ Π.Β. σ. 358.

Διαβάστε Δαν. 4/δ' 35. Ποιες αλήθειες για τον Θεό είπε ο Ναβουχοδονόσορ;

.....
.....
Το Δαν. 4/δ' τελειώνει με την ομολογία ενός Εθνικού που αναγνωρίζει την εξουσία και την δύναμη του Θεού των «Εβραίων». Υπό μία έννοια αυτό το περιστατικό ήταν ένας προάγγελος των όσων συνέβησαν στην πρώτη εκκλησία, όταν μέσα από την μαρτυρία των Ιουδαίων και την δύναμη του Θεού, οι Εθνικοί έμαθαν την αλήθεια για τον Κύριο και άρχισαν να την κηρύττουν στον κόσμο.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ιωάν. 3/γ' 7. Τι λέει εδώ ο Ιησούς που προετοιμάζει περισσότερο από καθετί, τους ανθρώπους για τους έσχατους καιρούς;

Πέμπτη 12 Απριλίου

Η ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ

Διαβάστε Δαν. 6/ζ' και απαντήστε στις ακόλουθες ερωτήσεις:

1. Τι βλέπουμε για τον χαρακτήρα του Δανιήλ στο κεφ. 6/ζ' 4,5; Τι μπορούμε να διδαχτούμε από αυτά τα εδάφια για το πώς πρέπει να είμαστε;

.....
.....
.....

2. Τι παραλληλισμούς μπορούμε να βρούμε σ' αυτό το κεφάλαιο που συνδέονται με τα γεγονότα των τελευταίων ημερών όπως αυτά αναφέρονται στο βιβλίο της Αποκάλυψης; Δείτε Αποκ. 13/ιγ' 4,8, 11-17.

.....
.....
.....

3. Βάλτε τον εαυτό σας στη θέση του Δανιήλ. Ποιο λογικό επιχείρημα θα μπορούσε να προφασιστεί για να μην προσευχηθεί; Πώς θα μπορούσε να δικαιολογήσει την στάση του και συγχρόνως να γλιτώσει τον λάκκο των λεόντων;

.....
.....
.....

4. Γιατί, πιστεύετε, ο Δανιήλ συνέχισε να προσεύχεται όπως συνήθιζε, παρότι δεν ήταν κάτι το υποχρεωτικό;

.....
.....
.....

5. Τι είπε ο βασιλιάς Δαρείος (Δαν. 6/ζ' 16) πριν πέσει ο Δανιήλ στο λάκκο των λεόντων, το οποίο δείχνει ότι ήξερε για την δύναμη του Θεού του Δανιήλ; Τι φανερώνουν τα λόγια του για την μαρτυρία που έδωσε ο Δανιήλ στον βασιλιά για τον Θεό που λάτρευε και υπηρετούσε;

.....
.....
.....

Περαιτέρω μελέτη:

«Ενώ πλησιάζουμε στο τέλος της ιστορίας αυτού του κόσμου, οι καταχωρημένες από το Δανιήλ προφητείες απαιτούν την ιδιαίτερη προσοχή μας... Ο Σατανάς έχει καταφέρει πολλούς να πιστεύουν ότι οι προφητικές περικοπές των γραπτών του Δανιήλ και του Ιωάννη του Αποκαλυπτή δεν μπορούν να κατανοηθούν. Η υπόσχεση όμως είναι σαφής ότι μια ιδιαίτερη ευλογία θα συνοδεύσει τη μελέτη των προφητειών αυτών. “Οι συνετοί θέλουσι νοήσει” (Δαν. 12:10) λέχθηκε για τις οράσεις του Δανιήλ, οι οποίες επρόκειτο να αποσφραγισθούν στις έσχατες ημέρες. Και για την Αποκάλυψη που ο Χριστός έδωσε στο δούλο Του τον Ιωάννη προς καθοδήγηση του λαού του Θεού όλων των αιώνων, η υπόσχεση είναι: “Μακάριος ο αναγινώσκων, και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας, και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή, διότι ο καιρός είναι πλησίον”. (Αποκ, 1:3).» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 377.

Παρότι έχουμε την τάση να βλέπουμε το βιβλίο του Δανιήλ στα πλαίσια των εθνών, της κρίσης (Δαν. 7/ζ' 22,26, 8/η' 14), και της τελικής απελευθέρωσης του λαού του Θεού από τον καιρό της θλίψης (Δαν. 12/ιβ' 1), αυτήν την εβδομάδα είδαμε ότι το βιβλίο αυτό μας δείχνει πώς να προετοιμαστούμε για τους επερχόμενους διωγμούς. Υπό αυτήν την έννοια, αυτές οι ιστορίες έχουν σημαντικά μηνύματα για τις έσχατες ημέρες. Εξάλλου, όσο σημαντικό κι αν είναι να γνωρίζουμε για το χάραγμα του θηρίου, τον καιρό της θλίψης και των επερχόμενων διωγμών, εάν δεν έχουμε την εμπειρία που χρειαζόμαστε με τον Θεό, όλη αυτή η γνώση απλώς θα μας καταδικάσει. Αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο από καθετί είναι η εμπειρία αναγέννησης που είχε ο Ναβουχοδονόσορ.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Διαβάστε την προσευχή του Δανιήλ στο κεφ. 9/θ' 3-19. Πώς αντιλαμβάνεται ο Δανιήλ την χάρη, και το ότι ο Θεός μας αγαπάει και μας λυτρώνει επειδή είναι Ελεήμων, και όχι λόγω δικής μας καλοσύνης ή συμπεριφοράς; Γιατί είναι σημαντικό όχι μόνο να κατανοήσουμε αυτή την αλήθεια, αλλά και να την βιώσουμε;
2. Συζητήστε τις προκλήσεις που είχαν οι τρεις παίδες (Δαν. 3/γ') και ο Δανιήλ (κεφ. 6/ς') όταν η πολιτική εξουσία τους απείλησε για τα πιστεύω τους. Τι ομοιότητες υπάρχουν σ' αυτές τις δύο περιπτώσεις; Ποιες είναι οι διαφορές; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτές τις αναφορές για το πώς να είμαστε πιστοί μάρτυρες;
3. Ποια είναι η έννοια της «αναγέννησης»; Γιατί ο Ιησούς είπε ότι πρέπει να αναγεννηθούμε; (Ιωάν. 3/γ' 7)